

การออกแบบเครื่องอบแห้งกล้วยเล็บมีองนางด้วยการแปรรังสีอินฟราเรดโดยการใช้แก๊ส LPG

Design of Lebmuernang Banana Dryer with LPG Gas Infrared Radiation

ปราโมทย์ กุศล¹ และ มนสicha ติปะวรรณ²
Pramote Kuson¹ and Monsicha Tipawanna²

Abstract

Lebmuernang banana is very popular for consumption in the south of Thailand because Lebmuernang banana provides good taste like a Cavendish banana. For this reason, many farmers in Chumphon province prefer planting a lot of Lebmuernang banana, which therefore causes banana yield to be over-supplied. To reduce this problem, banana is processed into dried banana. Many drying processes use heating by solar energy, the temperature and the drying time which cannot be controlled precisely. In addition, the convection of heat from the use of electric power and convection from LPG gas wastefully consume energy. The objectives of this research were to design and develop the banana dryer with LPG gas infrared radiation to reduce the power consumption and drying time. The dimensions of the dryer were 90 cm wide, 100 cm long and 120 cm high. The dryer consisted of, 3 trays of 50 cm wide and 75 cm long and 4 ventilation fans in the circulating air inside the oven, 2 infrared gas burners for heating, which was controlled at 51 - 53°C. The samples of this experiment used 3 kg of ripe Lebmuernang banana for each tray. The samples were dried until the moisture content reached 40 % db. After that, the drying bananas were in each tray measured for the color and the firmness. The results showed that the drying time was 20 hours and the thermal efficiency of the drying was 67.5%. The color and the firmness of banana drying in each tray were not significant. The average value for L*, a*, b* were 39.49, 7.80, 27.42, with, the average firmness equal to 6.97 N, respectively.

Keywords: Lebmuernang banana, Lebmuernang banana drying, drying with Infrared

บทคัดย่อ

กล้วยเล็บมีองนางเป็นกล้วยที่ได้รับความนิยมในการบริโภคมากทั่วภาคใต้ของไทย เนื่องจากมีรสชาติคล้ายกับกล้วยหอม เกษตรกรในจังหวัดชุมพรจำนวนมากจึงมีปัญหาลักษณะกล้วยเล็บมีองนาง จึงทำให้ผลผลิตล้นตลาด การนำกล้วยเล็บมีองนางมาแปรรูปผลิตภัณฑ์ เป็นกล้วยเล็บมีองนางอบแห้งจึงเป็นการลดปัญหาดังกล่าว กระบวนการอบแห้งส่วนใหญ่จะใช้ความร้อนจากพลังงานแสงอาทิตย์ ซึ่งไม่สามารถควบคุมอุณหภูมิ และเวลาที่แน่นอนได้ หรือการพากความร้อนจากการใช้พลังงานไฟฟ้า และการพากความร้อนจากการใช้แก๊ส LPG ที่สิ้นเปลืองพลังงานสูง วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เป็นการออกแบบ และพัฒนาเครื่องอบกล้วยโดยการแปรรังสีอินฟราเรด แบบใช้แก๊สบีตอเลียมเหลว (LPG) เพื่อลดการสิ้นเปลืองพลังงาน และระยะเวลาการอบแห้ง เครื่องอบแห้งมีขนาดกว้าง 90 ซ.ม. ยาว 100 ซ.ม. และสูง 120 ซ.ม. ประกอบด้วยถาดขนาด กว้าง 50 ซ.ม. และยาว 75 ซ.ม. จำนวน 3 ถาด ให้พัดลมระบายอากาศจำนวน 4 ตัว เพื่อหมุนเวียนอากาศด้านในของเครื่องอบ หัวเตาอินฟราเรดชนิดแก๊ส จำนวน 2 หัว ควบคุมอุณหภูมิที่ 51 - 53 องศาเซลเซียส ใช้กล้วยเล็บมีองนางสุกถูกัดละ 3 ก.ก. โดยให้เหลือเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของกล้วยหลังจากการอบประมาณ 40 % db จากนั้นทำการวัดสี และหาค่าความแน่นเนื้อของกล้วยอบในแต่ละถาด ผลการศึกษาพบว่าใช้เวลาในการอบแห้ง 20 ชั่วโมง ประสิทธิภาพเชิงความร้อนของการอบแห้งเท่ากับ 67.5 % ค่าของสีและค่าความแน่นเนื้อของกล้วยอบแต่ละถาด ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ค่าสีมีค่าเฉลี่ย L^* , a^* , b^* เท่ากับ 39.49, 7.80, 27.42 ค่าความแน่นเนื้อเฉลี่ยเท่ากับ 6.97 นิวตัน ตามลำดับ

คำสำคัญ: กล้วยเล็บมีองนาง การอบแห้งกล้วยเล็บมีองนาง การอบแห้งด้วยอินฟราเรด

¹ภาควิชาวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ ชุมพร 86160

¹ Department of Engineering, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Prince of Chumphon Campus, Chumphon 86160

²ภาควิชาพืชสวนทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ ชุมพร 86160

² Department of General Science and Liberal Arts, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Prince of Chumphon Campus, Chumphon 86160

คำนำ

พื้นที่เพาะปลูกของกล้วยในปี 2560 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีความต้องการของตลาดห้างในประเทศไทยและต่างประเทศ (เกษตรกร้าวไกล, 2559) ดังนั้นจึงทำให้ผลผลิตของกล้วยล้นตลาด การแปรรูปกล้วยสดเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ เช่น กล้วย干 กล้วยกวน กล้วยอบ ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่า และยืดอายุของผลิตภัณฑ์จากกล้วยได้ จังหวัดชุมพรมีพื้นที่ปลูกกล้วยส่วนใหญ่ได้จากการล้วงเล็บมือนาง เนื่องจากเป็นสายพันธุ์ท้องถิ่นประจำภาคใต้ ได้มีการขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (กรมทรัพย์สินทางปัญญา, 2559) การแปรรูปกล้วยเล็บมือนางอบแห้งของชาวบ้านพื้นที่หินซ่างในอำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร ใช้วิธีการอบกล้วยด้วยการอบแบบตู้อบลมร้อน และการอบด้วยไฟฟังก์ชันแสงอาทิตย์ จากการอบด้วยวิธีดังกล่าวใช้เวลานาน และส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสี เนื้อสัมผัส และรสชาติของกล้วย นอกจากนั้น การอบกล้วยด้วยลมร้อนนั้นมีประสิทธิภาพเชิงความร้อนต่ำ เนื่องจากตัวพารามิเตอร์ความร้อนไปยังวัสดุที่เป็นอาหาร มีการถ่ายเทความร้อนไปไม่เดือด (Zhongli, et al., 2008) งานวิจัยนี้จึงมีแนวคิดที่จะการออกแบบ และพัฒนาเครื่องอบกล้วยโดยการแปรรูปสีอินฟราเรด แบบใช้หัวแก๊สบีบโต เดี่ยมเหลว (LPG) เพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพของเครื่องอบ เวลาที่ใช้ในการอบ คุณภาพของกล้วยอบประกอบด้วย สี เนื้อสัมผัส และรสชาติของกล้วยหลังจากการอบ

อุปกรณ์และวิธีการ

1. การออกแบบ และการสร้างเครื่องอบกล้วยพลังงานความร้อนแบบการแปรรูปสีอินฟราเรด

ออกแบบเครื่องอบกล้วยที่มีลักษณะเป็นตู้อบแห้งแบบ Cabinet drier สามารถใส่ถาดขนาด กว้าง 50 ซ.ม. และยาว 75 ซ.ม. จำนวน 3 ถาด โดยใช้พัดลมระบายอากาศช่วยระบายอากาศ และหมุนเวียนอากาศด้านในเครื่องอบ ใช้การแปรรูปสีด้วยหัวเตาอินฟราเรดชนิดใช้แก๊ส โดยให้ช่วงความยาวคลื่นอยู่ในช่วง 2 - 4 ไมโครเมตร (Figure 1)

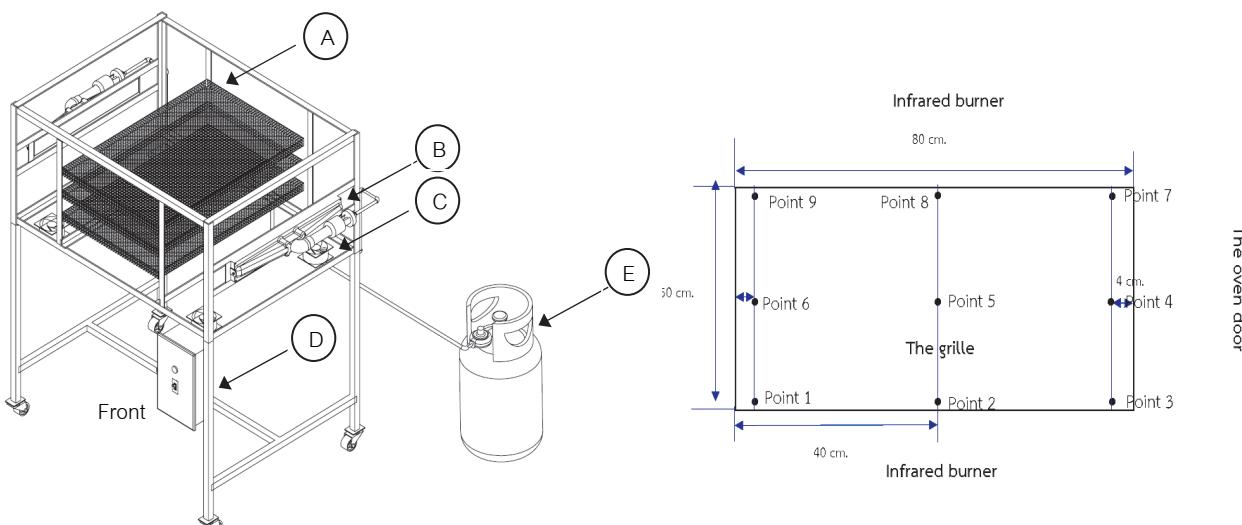

Figure 1 The Schematic diagram of Lebmuernang banana dryer with LPG gas infrared radiation consisted of
(A) Stainless steel tray (B) Gas burner
(C) Ventilation fans (D) Control unit (E) Gas tank

Figure 2 Position for measuring the temperature distribution inside the oven

2. การทดสอบการกระจายตัวของอุณหภูมิของแต่ละถาดในเครื่องอบ

การทดสอบการกระจายตัวของอุณหภูมิใช้ดิจิตอลเทอร์โมมิเตอร์ ยี่ห้อ Lutron (รุ่น TM-1947SD ผลิตที่ประเทศไทย) ใช้เทอร์โมคัปเปล Type K วัดการกระจายตัวของอุณหภูมิในแต่ละถาด โดยกำหนดการจัดวางถาด ละ 9 ตำแหน่ง ดัง Figure 2 เปิดเครื่องอบเป็นเวลา 15 นาที ปรับตั้งค่าความร้อนที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส จากนั้นอ่านค่าอุณหภูมิในแต่ละตำแหน่ง

3. การทดสอบหาประสิทธิภาพเครื่องอบและเวลาที่ใช้ในการอบ

เครื่องอบกล้วยด้วยการแปรรูปสีอินฟราเรด สามารถหาประสิทธิภาพเชิงความร้อนของเครื่องอบแห้ง (Tirawanichakul et. al., 2008) คำนวณได้จากสมการที่ (1) เมื่อ θ_s คือ ประสิทธิภาพเชิงความร้อนอบแห้ง (%) M_w คือ มวลของน้ำระเหยออกจากวัสดุ (kg) h_{fg} คือ สัมประสิทธิ์การระเหยของน้ำ (MJ/kg) \dot{m} คือ อัตราการไหลเชิงมวลของอากาศ (kg/s) C_a คือ ค่าความจุ

ความร้อนจำเพาะอากาศ ($MJ/kg^{\circ}C$) T_i คือ อุณหภูมิของอากาศก่อนอบแห้งร้อน ($^{\circ}C$) T_f คือ อุณหภูมิของอากาศหลังอบแห้งร้อน ($^{\circ}C$) และ t คือ เวลาที่ใช้ในการอบแห้ง (h)

$$\eta_s = \frac{M_w h_{fg}}{\dot{m} C_a (T_f - T_i) t} \times 100 \quad (1)$$

น้ำหนักของน้ำที่ระเหย และอัตราการอบแห้งสามารถคำนวณได้จากสมการ (2) (3) และ สมการที่ (4)

$$W_2 = \frac{(100 - M_1) \times W_1}{100 - M_2} \times 100 \quad (2)$$

$$M_w = W_1 - W_2 \quad (3)$$

$$\text{อัตราการอบแห้ง (Drying rate)} \quad D_R = \frac{(M_1 - M_2) \times W_2}{t} \quad (4)$$

เมื่อ M_w คือ น้ำหนักของน้ำที่ระเหยหรือน้ำหนักของน้ำที่ต้องกำจัดออก (kg) W_1 คือ น้ำหนักมวลก่อนอบแห้ง (kg) W_2 คือ น้ำหนักมวลหลังอบแห้ง (kg) M_1 คือ ความชื้นก่อนอบแห้ง (%) M_2 คือ ความชื้นหลังอบแห้ง (%)

นำกลั่ยเล็บมีองานสูกมาปอกเปลือกใส่กระมะัง แล้วทำการเยี่ยงกระมะังเบ้า เพื่อทำให้น้ำหวานของกลั่ยออกจากร้านน้ำ นำมาวางเรียงใส่ถาดแล้วรีบนำกลั่ยลงน้ำหนักกระดาษ 3 กิโลกรัม นำไปอบที่อุณหภูมิ 50 - 55 องศาเซลเซียส พร้อมเริ่มจับเวลา กลั่ยจะถูกน้ำออกมากชั่นน้ำหนักทุกๆ 1 ชั่วโมง ด้วยเครื่องซึ่งดิจิตอล ทนนิยม 3 ตำแหน่ง (UWE รุ่น GW-30K ผลิตที่ประเทศไต้หวัน) เมื่ออบกลั่ยได้ 8 ชั่วโมง นำกลั่ยออกมารักษาไว้ในตู้อบเป็นเวลา 2 ชั่วโมง แล้วจึงอบต่อจนกระทั่งน้ำหนักของกลั่ยแต่ละถาดมีน้ำหนักลดลงเหลือ 1.20 กิโลกรัม (เหลือความชื้นหลังการอบแห้ง 40 % db) แล้วหยุดจับเวลา ทำการตัดลง 3 ชิ้น และการเปรียบเทียบอัตราส่วนเปลี่ยนเป็นร้อยละของเครื่องอบแห้งแบบพากความร้อนในท้องตลาด

4. การทดสอบหาคุณภาพของกลั่ยอบ

เมื่อนำกลั่ยออกจากการตู้อบให้พักกลั่ยจนกระทั่งอุณหภูมิของกลั่ยใกล้เคียงกับอุณหภูมิของห้อง จากนั้นนำกลั่ยไปทดสอบคุณสมบัติ ด้วยเครื่องวัดสี (KONICA MINOLTA รุ่น Chroma Meter CR-400 ผลิตที่ประเทศไทย) โดยวัดตัวอย่างละ 3 ตำแหน่ง โดยสูมมาตรฐาน 10 ผล ทดสอบหาเนื้อสัมผัสด้วยเครื่อง Texture Analyzer (Lloyd instrument รุ่น TA Plus ผลิตที่ประเทศอังกฤษ) ตำแหน่งการวัดจุดเดียวกันกับการวัดสี และทดสอบความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์ จากกลุ่มตัวอย่างผู้ทดสอบในช่วงอายุ 18 – 35 ปี จำนวน 50 คน

ผล

1. การอุดมแบบ และการสร้างเครื่องอบกลั่ยพลังงานความร้อนแบบการแปรรังสีรังสีอินฟราเรด

เครื่องอบกลั่ยมีขนาดกว้าง 90 ซ.ม. ยาว 100 ซ.ม. และสูง 120 ซ.ม. ผังตู้อบทำจากสเตนเลส สามารถใส่ถาดขนาด กว้าง 50 ซ.ม. และยาว 75 ซ.ม. จำนวน 3 ถาด ทำการตัดลงในตู้อบ 4 ตัวโดย 2 ตัวด้านหน้าเป็นพัดลมดูดอากาศ และ 2 ตัวด้านหลังเป็นพัดลมระบายอากาศ (ยี่ห้อ CNDF รุ่น TA15051HSL-2 กระแสไฟ 220 VAC) เพื่อหมุนเวียนอากาศด้านในเครื่องอบ ใช้หัวเตาอินฟราเรดชนิดแก๊ส (รุ่น A802 ผลิตจากประเทศไทย)

2. การทดสอบการกระจายตัวของอุณหภูมิของแต่ละถาดในเครื่องอบ

ผลจากการทดลองการกระจายตัวของอุณหภูมิทั้ง 3 ถาด (Figure 3) พบว่า การกระจายตัวของอุณหภูมิทั้ง 3 ถาดมีอุณหภูมิที่ใกล้เคียงกัน และการกระจายของอุณหภูมิแต่ละจุดบนถาดเดียวกันมีอุณหภูมิที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งอุณหภูมิอยู่ในช่วง 51 - 53 องศาเซลเซียส อุณหภูมิมีความแตกต่างกัน 2 องศาเซลเซียส

3. การทดสอบหาประสิทธิภาพเครื่องอบและเวลาที่ใช้ในการอบ

ผลจากการหาประสิทธิภาพเชิงความร้อนพบว่ามีค่าเท่ากับ 67.5 % สำหรับการอบแห้งกลั่ยเล็บมีองานครั้งละ 9 กิโลกรัม ส่วนผลการหาข้อควรระวังความชื้นกับเวลาในการอบแห้ง พบร่วมกับการอบกลั่ยเล็บมีองานด้วยการแปรรังสีอินฟราเรด (Figure 4) ในช่วงแรกอัตราส่วนความชื้นจะลดลงอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งถึงชั่วโมงที่ 17 อัตราส่วนความชื้นจะค่อยๆ ลดลงอย่างช้าๆ จนกระทั่งใช้เวลาในการอบแห้ง 20 ชั่วโมง (ลดความชื้นเหลือ 40 % มาตรฐานแห้ง) ทั้ง 3 ถาดมีอัตราส่วนความชื้นกับเวลาในการอบแห้งที่ใกล้เคียงกัน

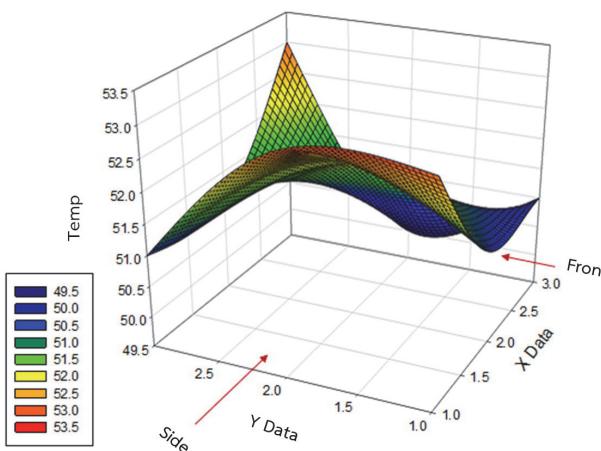

Figure 3 Average temperature distribution of tray

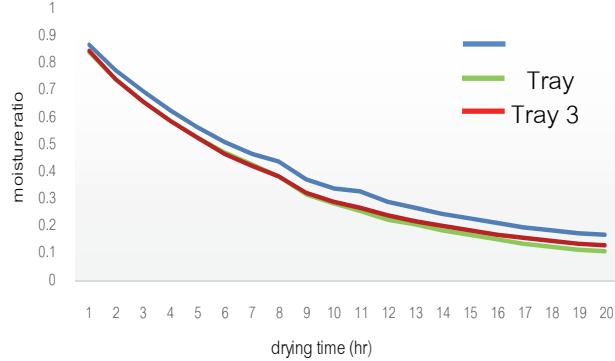

Figure 4 Relationship between moisture ratio and drying time

4. การทดสอบหาคณภาพของกลัวยอบ

ค่าความแตกต่างผลรวมของสี (ΔE) ท่ากับ 11.34 ค่าสีเฉลี่ย L^* , a^* , b^* ท่ากับ 39.49, 7.80, 27.42 และค่าความ
แปร่งเนื้อเฉลี่ยเท่ากับ 6.97 นิวตัน ทั้งสามค่าไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกันทั้ง 3 ถุง สำหรับผลการ
วิเคราะห์ความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์กล้ายเล็บเมืองทองแห้งด้วยรังสีอินฟราเรด พบร่วมกับความพึงพอใจทางด้านสีของผลิตภัณฑ์
เนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์ และรสชาติของผลิตภัณฑ์ ไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับที่วางขายใน
ห้องทดลอง

วิจารณ์ผลการทดลอง

ผลการกระจายตัวของอุณหภูมิของทั้ง 3 ถอดแต่ก่อต่างกัน 2 องศาเซลเซียส มีสาเหตุมาจากจุดนั้นอยู่ใกล้กับพัดลม
ระบายน้ำอาจทำให้ความร้อนเคลื่อนที่ไปสู่จุดนั้นมาก สำหรับอัตราการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงต่อการอบแห้งหนึ่งครั้ง พบร
เครื่องอบแห้งแบบแร้งสีมีค่าใช้จ่าย 9.97 บาท/กลัวยอบแห้งหนึ่งกิโลกรัม แบบพากความร้อนจากการใช้แก๊ส LPG มีค่าใช้จ่าย
สูงกว่าเดิมน้อยคือ 10.78 บาท/กลัวยอบแห้งหนึ่งกิโลกรัม (ราคาแก๊สหุงต้ม ณ วันที่ 4 เมษายน 2561) สาเหตุมาจากการขาดของ
เครื่องคงแห้งแบบแร้งมีความต้านทานไฟฟ้าต่ำกว่า 4.4 เท่า จึงทำให้น้ำคิดค่าการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการทบทวน

เครื่องอบกล้วยโดยการแร่สีอินฟราเรดแบบใช้แก๊ส LPG มีประสิทธิภาพเชิงความร้อน 67.5 % การกระจายตัวของอุณหภูมิของทั้ง 3 ถาดมีอุณหภูมิใกล้เคียงกัน สามารถอบกล้วยเล็บเมือง 9 กิโลกรัม ใช้เวลา 20 ชั่วโมง โดยให้เหลือความชื้นหลังการอบแห้ง 40 % db ในแต่ละถาดมีค่าความแตกต่างของลี (ΔE) ค่าความแปรผันเนื้อyle ไม่แตกต่างกันในทางสถิติ โดยความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์มีค่าใกล้เคียงกับการใช้เครื่องหมายเพาเวอร์ความร้อนตามที่คงคลาด

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณนักศึกษาภาควิชาศึกษาธิการ หลักสูตรวิศวกรรมเครื่องกล และนักวิทยาศาสตร์ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตทุ่มพรเขตรอดุกตักดี ร้านป่านครุเชือว ร้านณัฐนันท์ และคุณครุวิชานี (आगेओท่า香蕉) ที่ให้คำปรึกษาทั้งในด้านข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว

เอกสารจ้างอิง

กรมทรัพย์สินทางปัญญา. 2559. สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กล้ายเล็บมีนองชุมพร. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.ipthailand.go.th/th/gi-011/item/71>. (2 เมษายน 2561).

เงชตว ก้าวไก. 2559. ศินค้าเงชตวปี 60 ข้อมูลจากตลาดไห. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.kasetkaoklai.com/home/2017/01/>. (11 เมษายน 2561).

Tirawanichakul, S., W. Na Phatthalung and Y. Tirawanichakul. 2008. Drying strategy of shrimp using hot air convection and hybrid infrared radiation and hot air convection. *Walailak Journal of Science and Technology* 5(1): 77-100.

Zhongli, P., C. Shih, T. H. McHugh and E. Hirschberg 2008. Study of banana dehydration using sequential infrared radiation heating and freeze-drying. *LWT - Food Science and Technology* 41(10): 1944-1951.